

Για την καταστολή στην οποία πρέπει να εναντιωθούμε & τις πόρτες που πρέπει να διαβούμε

Σήμερα Πέμπτη 28/3, στα πλαίσια των συνεχόμενων δράσεων και παρεμβάσεων εναντίωσης μας στην απόφαση του κοσμητορικού συμβουλίου να κλειδώνει και να απαγορεύει την είσοδο φοιτητών ή μη στο πολυτεχνείο τις ώρες όπου δεν λαμβάνει χώρα κάποια εκπαιδευτική διαδικασία, προβαίνουμε σε συμβολικό αποκλεισμό της κοσμητείας της πολυτεχνικής σε συντονισμό με άλλα πολιτιστικά και πολιτικά σχήματα που απαρτίζουν το φοιτητικό κίνημα.

Η προσπάθεια διαχείρισης της κρίσης από την πλευρά των αφεντικών και του κεφαλαίου φαίνεται ξεκάθαρα πλέον ότι στοχεύει στην περαιτέρω υποτίμησης της ζωής αλλά και της εργασίας μας. Κάθε προσπάθεια αντίστασης και εναντίωσης στο υπάρχον θα καταστέλλεται. Οι καταλήψεις θα εκκενώνονται, τα εγχειρήματα αντιπληροφόρησης θα φιμώνονται, οι κοινωνικοί αγώνες θα χτυπιούνται, οι απεργοί θα επιτάσσονται με απώτερο σκοπό να σχηματιστεί ένα κλίμα φόβου και ήττας που θα αποτρέψει απόπειρες ανατροπής της βαρβαρότητας.

Το πανεπιστήμιο ως κομμάτι της κοινωνίας δεν θα μπορούσε να παραμείνει στο απυρόβλητο ούτε από την πλευρά της αναδιάρθρωσης ούτε από την πλευρά της πειθάρχησης. Το κόστος φοίτησης συνεχώς θα μετακυλύεται στις πλάτες μας, οι σπουδές μας θα εντατικοποιούνται ακόμα περισσότερο, οι εκμεταλλευτικές σχέσεις στο εσωτερικό του θα εντείνονται, η λογική του ατομισμού θα ενισχύεται, τα στέκια μας και οι κινηματικές δομές θα δέχονται αστυνομικές εισβολές, οι χώροι και οι αίθουσές μας θα κλειδώνονται. Το τελευταίο αποτελεί νέα ανακάλυψη του κοσμητορικού συμβουλίου, αν και δεν είναι η πρώτη φορά που επιχειρείται κάτι τέτοιο, καθώς και παλαιότερα λόγω χάρη προσπάθησε ανεπιτυχώς βέβαια, να αποκλείσει το χώρο του τριγώνου προκειμένου να το εντάξει στη διαχείριση του κυλικείου. Έτσι, με πρόσχημα την πάταξη των αναρρίθμητων καταστροφών (δηλαδή μερικών σπασμένων τζαμιών στους διαδρόμους) και πιθανών διαρρήξεων, το κοσμητορικό συμβούλιο αποφάσισε να προχωρήσει αυτή τη φορά στο κλείδωμα πέραν των γραφείων και των εργαστηρίων (εν μέρει λογικό καθώς διαθέτουν σημαντικό εξοπλισμό), ΚΑΙ των αιθουσών διδασκαλίας αλλά και των διαδρόμων, ακόμα και της κεντρικής εισόδου του Πολυτεχνείου από το βράδυ της Παρασκευής μέχρι το πρωί της Δευτέρας. Οι υπεύθυνοι αυτής της απόφασης φαίνεται να είναι πολύ αθώοι αν πιστεύουν πως ένα άδειο, ερειπωμένο και κλειδαμπαρωμένο κτήριο είναι πιο ασφαλές από ένα κτήριο ανοιχτό, με κόσμο και δράσεις. Επιπλέον οι ίδιοι, την ίδια στιγμή που επικαλούνται την έλλειψη χρηματοδότησης αλλά και το “υπέρογκο” κόστος που προκύπτει για την επιδιόρθωση των ζημιών, γεμίζουν με καγκελόπορτες τους ορόφους κάθε πτέρυγας, με βάρδιες φύλαξης τις σχολές και περιπολίες φυλάκων σε ολόκληρο το campus, εκτινάσσοντας έτσι το κόστος φύλαξης στα ύψη. Αξίζει βέβαια να αναφερθεί πως τον περασμένο Νοέμβριο, οι ίδιοι υπέγραψαν και συναίνεσαν για την εισβολή της αστυνομίας στο άσυλο, το σπάσιμο της δίμηνης απεργίας και τη σύλληψη των εργολαβικών εργαζομένων, διατηρώντας με αυτόν τον τρόπο το θεσμό των εργολαβιών μέσα στο πανεπιστήμιο και ουσιαστικά χαρίζοντας στον εργολάβο καθαρό κέρδος 5,5 εκατομμύρια ευρώ από τον ετήσιο πανεπιστημιακό προϋπολογισμό. Το νέο ιδεολογικό μοντέλο που προφανώς οραματίζονται είναι αυτό ενός πανεπιστημίου καθαρά εκπαιδευτικού χαρακτήρα, αποστειρωμένου από οποιαδήποτε κινηματική, πολιτική και πολιτιστική δραστηριότητα, με μηδαμινά κοινωνικά και δημόσια χαρακτηριστικά και κατά συνέπεια πλήρως ελεγχόμενου (ακόμα και με το ενδεχόμενο ύπαρξης πανεπιστημιακής αστυνομίας).

Εμείς ως φοιτητές-φοιτήτριες που οργανωνόμαστε σε αυτόνομα σχήματα, αυτοδιαχειριζόμενα στέκια, δομές αντιπληροφόρησης και συνελεύσεις αγώνα, δεν χρησιμοποιούμε τις υποδομές του πανεπιστημίου μόνο για εκπαιδευτικούς σκοπούς αλλά και για κινηματικούς. Θεωρούμε το πανεπιστήμιο μια δημόσια σφαίρα που μπορεί ο καθένας και η καθεμία, ανεξάρτητα από τη φοιτητική ή μη ιδιότητά του, να στεγάσει στους χώρους του δομές και πολιτικές διαδικασίες, πολιτισμικές εκφράσεις και ομάδες, επιθυμίες και ανάγκες. Για τους κοσμήτορες και τους πρυτάνεις είμαστε αυτοί που παρακωλύουν την ομαλή λειτουργία του πανεπιστημίου και ο μόνος τρόπος για να μας φιμώσουν και να μας απομακρύνουν είναι η καταστολή, είτε αυτή παίρνει τη μορφή των μπάτσων, είτε των κλειδωμένων πορτών. Αντίθετα, για εμάς όσο θα υπάρχουν λουκέτα και κλειδωμένες πόρτες, τόσο θα συνεχίσουμε να τα παραβιάζουμε και να τις ξεκλειδώνουμε, ως άτομα που λειτουργούν με βάση τις ανάγκες τους και αντιδρούν για να διατηρήσουν τα αυτώγαθα! **Κάθε προσπάθεια κλειδώματος των διαδικασιών, των αναγκών και των επιθυμιών μας θα μας βρísκει απέναντι.**

Αυτόνομο σχήμα στους πολιτικούς μηχανικούς

